

[Trafikministeren]

B. Schmidt, at med de samme forbehold, som hr. Svend Heiselberg tog, ville han vise interesse for lovforslagets gennemførelse. Jeg tror også, det er klogt at tage det standpunkt, for jeg tror nemlig, at drømmen om, at det ville være muligt for enhver vognmandsvirksomhed at gøre sig gældende i udbudsrunderen, er gjort lidt til skamme. De rene kendsgerninger er jo, at der faktisk er nogle store udenlandske virksomheder, som byder på danske ruter, og som har en grundlæggende stordriftfordel i deres organisation, så de kunne udkonkurrere i hvert fald nogle grupper af danske vognmænd alene i kraft af deres størrelse.

De eneste, der egentlig kan konkurrere på området, er faktisk virksomhederne selv. DSB, HT og en række bybusselskaber landet over har faktisk en meget stor viden og kunnen og har også ressourcer til at kunne tage konkurrencen op, også med meget store udenlandske virksomheder. Det er det, vi i al beskedenhed forsøger, og derfor er jeg glad for, at hr. Ernst B. Schmidt kan se, at vi skal have en fair og lige konkurrence, så vi ikke starter en udvikling i retning af nye monopoler.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang understrege, at mine kommende drøftelser med udvalget om en lige og en fair konkurrence naturligvis også vil omfatte de synspunkter, som hr. Ernst B. Schmidt er fremkommet med.

(Kort bemærkning).

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan selvfølgelig kun være glad, når trafikministeren mener at være enig med mig, men vi skal bare lige have afklaret, hvad det er, vi er enige om.

Den frie konkurrence på lige vilkår har altid været mottoet for Fremskridtspartiet, så hvis man mener, at det er det, vi skal tilstræbe i fremtiden, kan jeg da tilsige, at så bliver vi helt anderledes enige; men som jeg sagde før, vi skal have defineret helt nøjagtigt, hvad de vilkår går ud på. Jeg tror, vi har lidt forskellige meninger om det en gang imellem, og så kan enigheden jo ligge på et lille sted.

Og når jeg så var positiv over for det, der står i lovforslaget om lige vilkår, er det ikke ensbetydende med, at jeg er parat til at begå aftalebrud om en dato. Det har jeg aldrig nogen sinde givet tilslutning til, og det vil jeg heller ikke her.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 331:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af medicintilskudsreglerne).

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 26/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

I forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1993 blev medicintilskudsreglerne ændret til et fast kronetilskud, og dette lovforslag betragter vi som en teknisk korrektion af bestemmelserne, men en vigtig korrektion. Det er nemlig vigtigt, at patienterne ikke bare i teorien, men også reelt, kan få optimalt tilskud til den billigste medicin, hvad enten vi snakker om et tilskud på 50 pct. eller 75 pct. Fastkronetilskuddet betyder jo, at det er priserne på de to billigste synonyme præparater i en bestemt gruppe lægemidler, der er grundlaget for tilskuddet for alle præparater i hele gruppen.

Vi er enige om, at den begrænsning, der ligger i bestemmelsen om at fastsætte nye fastkronetilskud én gang i kvartalet, bør ændres, hvis prisen på de billigste præparater i en gruppe lægemidler ændres. Når de anmeldte priser på lægemidler kan ændres hver 14. dag, kan man nemlig nemt komme i den situation, at det eller de præparater, der har dannet grundlag for fastsættelsen af tilskuddet, udgår af markedet; det kan de for så vidt gøre dagen efter, at man har fastsat prisen.